

hunc p[ro]m[on]t[er]o h[ab]e[re] d[omi]ni orationis p[ro]p[ter]a c[on]fessio[n]em et t[em]p[or]e g[ra]u[er]e q[ui] lat[er]e v[er]o p[ro]p[ter]a d[omi]ni o[ste]n[t]at collig[an]do
l[et]ato v[er]o p[re]st[er]issime et de se optime merito lib[er]to Basiliu[m] magis de lectione q[ui] est u[er]o sem[per] p[ro]p[ter]a
l[et]ato s[ed] ligno lat[er]e q[ui] est u[er]o

Liber Basilij

C Leonardi Arretini ad collucium salutatum prefatio in magni Basili librum incipit feliciter

liberalis h[ab]e[re] d[omi]no g[ra]u[er]e q[ui] lat[er]e v[er]o p[ro]p[ter]a d[omi]ni o[ste]n[t]at collig[an]do
m[er]ita m[er]ita q[ui] lib[er]to
C[on]fessio[n]em d[omi]no g[ra]u[er]e q[ui] lat[er]e v[er]o p[ro]p[ter]a d[omi]ni o[ste]n[t]at collig[an]do
C[on]fessio[n]em d[omi]no g[ra]u[er]e q[ui] lat[er]e v[er]o p[ro]p[ter]a d[omi]ni o[ste]n[t]at collig[an]do

In gratia d[omi]ni n[ost]ri Iesu Christi
ad son[us] Ieronimi d[omi]ni In gratia q[ui] me
q[ui] te[m]p[or]e m[er]ita eccl[esi]as h[ab]e[re] in gratia
d[omi]ni d[omi]ni In gratia d[omi]ni In gratia
clagedissimof lib[er]to d[omi]ni In gratia

So tibi hunc librum colluci: ex media (vt aiunt) grecia
delegi. vbi eiusmodi rerum magna copia est. et in
finita penem multitudine. Nec veritus sum. ne abs te. ve
parum liberalis ac sane ingratis accusarer. si ex tanta
abundantia hoc tam parvum munus ad te mitterem. ne
ab hor novi talis
d[omi]no fuit d[omi]nus
tuus iste poterit
temp[or]e e[st]atim

q[ui] enim id n[on] ag[er]o (neq[ue] ita amens sum) vt existim[em]e hac tantula re sum
mis tuis erga me b[en]ificiis sat[is] facere posse. Sed ut mercatores solent de
gustationem aliquam rerum venalium accipere. quo facilius de illarum
emptione deliberare queant. sic ego quum cuperem pro tuis singularib[us]
meritis. summaq[ue] in benivolentia quicquid mea opera. labore. industria
efficere possem. in te vnum coferre. hunc tibi librum transcripsi quasi de
gustationem quādam studiorum meorum. q[ui] si tibi doctissimo homi
ni probata esse sensero. maiora cum fiducia deinceps aggrediar. tuo gra
uissimo atq[ue] optimo iudicio confirmatus. Et iam non parvis munulcu
lis. sed maiorib[us] tecum agam. quanq[ue] id. quod de muneris paruitate sus
pradixi. non ad librum ipsum. sed ad couertendi laborem referri volo.

Nam etsi liber per se brevis est tantum tamen ponderis ei adūcit Basili
nomen. vt magnus putari debeat auctoritate scribentis. q[ui] quidem
apud grecos tanta est. vt et senioritate vite. et sanctimonia morum. et pre
terea optimarum artium studio. sacrarumq[ue] litterarum doctrina ceteris
ris ferme omnibus existimetur precellere. Sed quum sunt permulti at
q[ui] incliti libri. quos ille accuratissime scriptos reliquit. nos in presen
tia hunc potissimum delegimus. q[ui] maxime eum conducere ad studia nos
stra arbitrii sumus. Atq[ue] eo libentius id fecimus. q[ui] auctoritate tanti
viri ignauiam ac peruersitatem eorum cupiebamus refringere. qui stu
dia humanitatis vituperant. atq[ue] ab his omnino abhorredum censerent.

Quod ies cōtingit sere. qui ea tarditate ingenij sunt. vt nihil altum ne
q[ui] egregium valeat intueri. qui quum ad nullam partem humanitatis
aspirare ipsi possunt. nec alios quidem id debere facere arbitratur. Sed
hos cum sua ignorātia relinquamus. neq[ue] enim digni sunt de quibus vero
basiant. et iam Basiliū ipsum audiamus. in quo animaduerte queso
quanta grauitas sit.

Sequitur Tituli presentis libelli.

Nescio in libro de virtutibus Basilius resarcit rapporto hunc que pugnatur vocatur episcopatus propter
longa et laboria sua. Et de spiritu sancto volume et in episcopatu conclusus noster et aperte
et Basilius resarcit tractat morum impudentia gravissima. Iacob tertius enim abbas spaniensis est Basilius
resarcit scripta de inservientibus pueris ad librum quoniam qui dicitur sub valentianino et valentii anno domini

Liber Basilius tractatus propositus

¶ Tituli presentis libelli

¶ Prologus.

¶ Quae ad eternam vitam consequendam cōserunt. ea sola querēda esse,
ac in bonis numeranda.

¶ Quātum inter eternam et presentem vitam intersit.
Primum poetis. oratorib⁹. alijsq⁹ scriptoribus probatis. deinde vero sa
cre discipline. quæ ad eternam vitam ducit. operam dandā esse

¶ Quia in re couenant differatq⁹ theologia et extranea discipline

¶ Quo pacto accipiēdē sint extranea discipline. et p⁹ de legēdis poetis

¶ Quonodo legendi sint oratores?

¶ Quia de causa poete sint: historicisq⁹ legendi

¶ Quia de causa: et quo pacto phōs legere debeamus?

¶ Propter exempla clarorum viroꝝ quæ a poetis historicisq⁹ referuntur. ip
sos non negligēdos esse.

¶ Ex disciplinis extraneis. dūtaxat utilia et ad finem humanae vite at
tingēdum cōserentia excedenda esse.

¶ Q⁹ nō. nisi multis laborib⁹ exercitatiōibusq⁹. vitā meremur eternā.

¶ Quonam modo cibis et ornamenti erga corp⁹ nos gerē debeam⁹?

¶ Dementis expiatione per cōtemptum eaz. quas sensus nobis pori
gunt voluptatum.

¶ Despiciēdum esse corp⁹. nec multū curē ei impētendum

¶ De cōtemptu corporis. quem cōsequit cōtempt⁹ dīmītiaz.

¶ Adulationem ostētationemq⁹ fugiēdam esse.

¶ Mūtatum et vndequaq⁹ cogēdum esse. qđ ad eternam vitam cōse
quēdam cōducere videatur.

¶ Q⁹ nō retardemur ex eo. qđ q ad vitā eternā ducit. sunt laboriosa.

¶ Magni Basilius Cesare et ciuitatis Archiepi ad ne
potes suos pulchry de legēdis libris secularib⁹. opus
culū. titulis. rubricisq⁹ interstinctū incipit sc̄ilicet

¶ Prologus

Ulta sunt filij. que hortant me ad ea vobis cōsilenda. q
optima esse duco. quęq⁹ vobis. si illa sequim⁹. pfatura co
fido. Quippe et huioc etas. et multarū rerum vlys. et insul
per (qđ omnia marime docet) in utrāq⁹ ptem mutatioēs

satis esse exceptum. humanaꝝ rerum me secere peritum. Itaq⁹ possum iū

ḡt̄a v̄f̄a h̄om̄ ad h̄ab̄ta f̄ol̄ etia

Gymnasez ref dīctat⁹ ref h̄om̄ vel ref ad h̄om̄ p̄t̄nt⁹. Dīmīc ref dīctat⁹ ref dīmīc ref ad h̄om̄
Dīd̄ ref p̄t̄nt⁹ ref

Solumello libri capitulo vñ
et ex parte domini
nus m ore 69 | dom libri
in nob̄ aut̄ magister
artiu⁹ docuit et sub et
libro undecimo ipsam
vñlanc⁹ varia ex parte
na reu⁹ et lebo 20 se
dit misericordia magis
artiu⁹ et p̄p̄ndit ha
līcīp̄dī mōstrat̄ vñ
Dīngesaz em̄ vñlanc⁹ ma

Wessendo modis fratres necessitatibus modis et vobis quodam religiose quoniam omnes autem sibi diligunt et potius
spiritus in via recepta fratres recipiuntur. Quotidianus vulgo est quod sequitur et illud gemitum habet. Sabatius
dilectus politanus per Cottulum frumentum veterum non numeretur propter sua spissitatem
vulnus libet mei stabili posse docet libro de animo octavo.

Liber

leprosa *ascesis* *disquisitus*
peccato genere quid est genere
in genere genere maternitatis
debet et quidam proponit
accordum ante habet in
silesia in die dictorum
et videamus

Vestib. leprosi a medico
valentis Gorodno impa-
taris sup Optimum que
peccato quoniam cuncta
magistris propriae
zecordi frustis bimbo et scribit
digredi lende in ad pa-
ratus bimbo monachus
Cicero ille tam sibi
qui non consenserit aut qui
aliquis peccato fuit
per debet et hoc

Gymnoma vita brevior est et secundum naturam
vulnus ad eternam vitam esse praecepit.
Captista modus magis de rebus in vita
notitia et res ipsa velocius est et stat
et plenius labore vel altius
temptare finis gymna metu
et laboribus quanto magis
recte fato vita fugit. F
laboribus de summa ab oculis
dispar et immensus premis
vulnus raddib. est illi

Concedo ut quid volat deu-
nata ab horum non possit
sed recte sentit petet nos
ut nullus momenti despicienda.

qui scabie suspecto et non sequitur
formae sed etiam et super etiam aliquo
supposito et auctor et fratres suorum negociorum esset. quam nos in primitia suscepimus. maiores etiam audito-
res. quam ipsi nunc estis. ad pacientium regre. Hoc solu quoniam dixerim. satis
ab aliis vobis dixisse putabo. Si quis deinceps post creatos homines felicitate
mete coepiat. simul et in vniuersitate ne puerum quidem prece illo
ruboribus adeoque copierit. Sed ab inimico illi vita bono. oia humana simul
collecta magis absesse. quia umbram et somnum a veris rebus. Immovero ut
proprio utrum similitudine quanto in omni respectu est anima quam corp.

Ouidio et horum loco dicit
discipulus acer admebus est. De fratres et alii dante et in domo constitutis ex genere virgilius

Decimus et frandis abinde est
Sapientis apud Gabdonijos. Dicit caldejus quod admodum opus est sapientia opum modis genere sop-
histicum apud genos philosophi. Venerabilis beda turbat opinione legem tuam et definire cogit
quoniam est a legge secularibus libet omnino et opinat prohibet deo quibus si quoniam in tunc
utilia quae sua summa legi allegrium mos est et Daniel sapientia et litterarum cryptorum et
caldejus non separatur et eiusdem quoniam sapientia et litterarum simul hoc
rehant nec ipse magister getum aliquos est postea sive scripturam induit et
vel dicitur et

qui nunquam vitam ingressi sunt. quasi viam aliquam. qua tutissime perficiantur ostendere. Accedit ad hoc quod naturali quidem necessitudine me pareres. nemo est vobis proximus. quia obre ego quidem erga vos nec minus benivolentie habeo. quam ipsi pareres. vos autem puto (nisi forte me via fallit opinio) quoniam me intuemini. paratum desiderio haud quaque moueri. Si ergo que a me dicent. ea vos suscipe ac sequi parati estis. in secundo eritis ordine laudatorum apud Heliodorum. Sumus. ego sane nihil molestum dicam. Vos autem memistis carminum illorum. in quibus ille poeta inquit. Optimum illum esse. qui per seipsum quod agendum sunt conspicaretur. sequenti autem gradu qui alioz celsilia secreta. qui voad neutrum horum aptus esset. cum penitus esse inutili. Nec vos illa admiratio teneat. si quotidie ad ingros euntibus vobis veterum virorum et ingenio et doctrina prestatum. per ea quod illi scripta reliquie. continuum vobis et familiaritatem habebitis. ego aliquid utili tempore inuenisse paterem. Evidenter hoc ipsum monitorum venio. non oportere vos eiusmodi viris ita metis viam gubernacula permittere ut quiescatis dicatis ea secundum. sed id daturat quod utilitatem assert ab illis accipientes. scire etiam. si sit opus certemne. Quae ergo eas sint. et quae admodum discerantur. Id iam vobis aperi am hinc sumes initium.

CQuae ad eternam vitam consequendam conferuntur.
ca sola querenda esse. ac in bonis numeranda.

Do quidem o filii haec humanam vitam nihil cuno esse arbitramur
nebonum quicquid existimandum censemus. neque appellandum. quod
nebis utilitatem huc vel quod suppeditat. non itaque dignitatem. non amplitudinem
veneremus maior. non corporis vires. non formam non magnitudinem. non a cunctis
hominibus habitos honores. non ipsum imperium. non quicquid dici potest in
hac vita excellere. sed legius noster precedit spes. et ad alterius vitae preparationem
cuncta molimur. Que ergo ad haec vitam paterunt. ea nos totis viribus
optenda querenda esse arbitramur. Que vero illuc usque puenire nequeunt.
ut nullus momenti despicienda.

CQuantum in eternam et permanentem vitam intersit
Ueniam tamen ista sit vita. et quod pacto illa vivat. id sane ostendere plus
supposito et auctor et fratres suorum negociorum esset. quam nos in primitia suscepimus. maiores etiam audito-
res. quam ipsi nunc estis. ad pacientium regre. Hoc solu quoniam dixerim. satis
ab aliis vobis dixisse putabo. Si quis deinceps post creatos homines felicitate
mete coepiat. simul et in vniuersitate ne puerum quidem prece illo
ruboribus adeoque copierit. Sed ab inimico illi vita bono. oia humana simul
collecta magis absesse. quia umbram et somnum a veris rebus. Immovero ut
proprio utrum similitudine quanto in omni respectu est anima quam corp.

Decimus et frandis abinde est
Sapientis apud Gabdonijos. Dicit caldejus quod admodum opus est sapientia opum modis genere sop-
histicum apud genos philosophi. Venerabilis beda turbat opinione legem tuam et definire cogit
quoniam est a legge secularibus libet omnino et opinat prohibet deo quibus si quoniam in tunc
utilia quae sua summa legi allegrium mos est et Daniel sapientia et litterarum cryptorum et
caldejus non separatur et eiusdem quoniam sapientia et litterarum simul hoc
rehant nec ipse magister getum aliquos est postea sive scripturam induit et
vel dicitur et

Balz ambiguum nō est aliqd ad frat̄ et ad saluandū ut hoc ni loco aliquando frat̄ saluā non
fandi p̄mā in qua p̄dēt p̄sa solent.

hunc h̄c in loco significat loco expectationis

Bahiliū

tanta vtriusq; vite differentia est.

CPrimum poetis, oratorib⁹, alijsq; scriptorib⁹
bus probatis. Deinde vero sacrę discipline, qđ ad
eternā vitā dicit, operā dāndā esse.

Dhāc porro vitam sacri dūcūt sermōes p̄ occultā nos erudiētēs.

Don ec tñ pfundū illoꝝ sensum, p̄ etatem nobis p̄cip̄ posse nō li-
cet. in alijs nō oīno diuersis, q̄si in vmb̄is quibsdā speculisq; oculos
mētis exer̄cē debem⁹. eos imitātes qđ ad certamē s̄parat, qui t̄ saltu et
motu manū in ludo exercitati, callidius deinceps in certamē descedūt.
et nobis p̄fecto certamē quoddā incumbere putandū est. t̄ quidem oīm
certaminū maximū, cui⁹ grā cuncta tentāda sunt, t̄ totis virib⁹ incum-
bēdūt ad huic rei p̄parationē, t̄ poetis t̄ oratorib⁹ t̄ scriptorib⁹ cete-
ris, oīb⁹ deniq; homib⁹ inherēdūt, vnde nobis ad iīgenū exercitatio-
nem aliq; sit assecurā vtilitas. Uelut igit̄ iī qui tinguit quoniam p̄mo q̄bus-
dam modis id qđ colorē receptuz sit p̄pararūt, t̄dem postea florem sup-
inducit, sive purpureū, sive quēuis alium. Eodem nos itidē modo s̄i
vt indelibilis sit apud nos p̄bitatis lūna cupim⁹, quoniam ips⁹ extantib⁹ di-
sciplinis fuerim⁹ imbuti, tūm sacris t̄ occultis operā dābim⁹, t̄ q̄si sole
in aīq; prius vidē assuefacti, ad ipsam lūce dirigem⁹ intuitū.

Qua in re cōuenient differantq; Theologia
et extraneę discipline?

Iqua igit̄ cōuenientia vtriusq; sit, p̄utilis nobis erit tal⁹ cognitio.
Si at nulla sit, ea tñ adiunisci cōferre, t̄ in qđ differat internoscē, nō
pax nobis fruct⁹ p̄bebit ad potioris vite cōfirmationē. Sz̄ quia silius
die tremur ad hāc rem ostendendā: Nēpe ut plāte p̄pā fr̄tus ēfructū po-
ducē, afferūt tñ aliquē ornātū t̄ fr̄tēs ipse circa ramos diffuse. Ita p̄fe-
cto t̄ aīe quidam p̄cipiūs fruct⁹ est veritas, nō in amenu tñ est hac extra-
nea circumdari sapia, q̄ tanq; frontes qđā, t̄ fructui tegmē p̄beat, t̄ specie
intuētib⁹ letiorem ostendat. Hoc fecisse aut̄ moysen illū summa pruden-
tia virum, cui⁹ apud oēs gētes maximū est insapiētia nomē, qui nō pri-
us ad dei cōtemplationē accessit, qđ in egyptior̄ disciplinis mētem exer-
ciūset. Hec eadem seruit de Daniele sapieti, q̄ cum ap̄d babylonios chal-
deoz sapiam imbibisset, postea rex diuinaz attigisse doctrinā serit.

Quo pacto accipieđe sint extraneę discipline
nē: et primo de legēdis poetis.

AEd iam satis abūde demōstratū est, nō inutilem esse mentib⁹ nos
stris hanic extraneam scientiam. Nunc vero quo pacto illa nobis
accipienda sit, dicēdūm vidēt. Primo igit̄ ut a poetis incipiā, cū illi va-

*Quād̄ christianū p̄positū est
rectam̄ p̄ta demōrem nō dīd
et carnē propria nō em̄ coro
nabitur, vt inquit apostolus qui
legitime rectam̄ ut*

S; qua iīt̄

*quād̄ legēdi p̄tont
v̄t̄sq; coḡ sp̄p̄ plātēto
mūnūz̄ dīdūt̄ cōn̄
cōf̄ et sacerd̄ disciplinis*

*In dīderit canonis
dīpunctum tūgesimā
in hāc modū scriptū
Gad erō trāzō legētia
q̄ moys et daniel od
sacra egyptiā et
thaldeiā cōndit̄
fruct⁹ legit̄ etiam
q̄ p̄p̄t̄ dīb̄ fili⁹ Iis
Gel ut egyptiā lūcent
egyptiā arzēto et
auzo moroluce in scū
cub⁹ ut sine arm̄ sagrā
tū sūni arzēto clo
quēt̄ apud poetas
mūnērāz̄, nūs̄ fū
salutif̄ cōdīmōz̄*

Veritātis h̄uicūt̄ cōt̄ p̄mitib⁹ mēllib⁹. In dīdūm humāne eloquēt̄ dīdū mēlēmūz aufz̄
magi quoq; tā mūnērā dīdū obst̄ib⁹ z̄t̄ t̄ quib⁹ nō mēdi t̄ch̄ p̄t̄b̄ philosophi volūt̄
mēlligi. Dēm⁹ in cōpositōm p̄saltēi rassidora testat̄ t̄ cib⁹ p̄t̄b̄ eloquēt̄ etho-
nē dēb̄ mod̄ poetis cōf̄lēt̄ cōt̄ib⁹ q̄lib⁹ varietas. Detrē p̄modicationib⁹ a dīm⁹
scriptorib⁹ sūmp̄ sit cōordīnāt̄

Demosie multa scribit fabio libro deo septo. Dinq ambo siq in sermone de cuius
rigitur sit aut seculi ferme fabiis vissim illud qui decimo mensem ianuarii exordi
ad patrem puericu poterat cum loquendam morsu illud namqy detulisset in quo
syrenarum dulci cantibus oratione resonabat et aduersariis sic blanda mo
dulatione nubebat ut non tam pectoribus voluptatis raperent quid naufragium

Salutib[us] m[er]itorib[us] talis em erat illi. **Liber**

oblectatio cantilene ut
quiq[ue] andisset ro[ti]c[us]
sonus quasi quadra
capta illuc sed no[n] id
tenderet ad eum quem
colebat poeta sed per
ret ad op[er]am quod
nolebat agit ad r[ati]o
nem modis et hoc d[omi]n[u]s
te non paginat et sua
intatis illig[ue]t et
declinare perculit
dictus in certo et[er]no
sonoru seru[us]
ad auctor[um] namq[ue]y
relegasse q[ui] et illi ra
zerent p[ro]mitosa andris illib[us] et
CQuomodo legendi sint oratores.

et se de pecunio namq[ue]y. **E**dom nec oratoru artem in mentiēdo imitabimur. neq[ue] em in indeo
cursum auferret hoc ab eo neq[ue] visqua alibi. metiri nos decet. q[ui] rectum ac ver[us] iter vite elegi
sig habet autem hanc fab
m. quib[us] inter dicas sunt medacia legis pcepto. **S**i tunc maxime orato
res resamplectemur. quom aut virtute exrollit. aut virtus effulminat Ut em
ex strob[us] ceteri quide nihil sumunt p[er] odore atq[ue] colore. apes ho[mo] et mel
la inde scunt exercepe. ita q[ui] no[n] solum s[ecundu]m festiuitate sequuntur. fructu aliis
quem p[re]cipe p[ro]nit. **S**i q[ui] in apum mentionē incidim[us]. p[re]sequimur h[ab]c silli
nidine. Ille em nec oes parit flores adest. nec si q[ui] adest eos totos absu
munt. s[ed] eo solo ablato. q[ui] oxi suo aptum sit reliqui omne vale sinunt. Et
nos q[ui] si sapim[us] quom id exceperim[us] q[ui] veritati amicu consentaneius
sit. cetera oia trasgrediemur. Et velut i[ps]i rosis legēdis sentes vitam[us]. ita
quatu[rum] utilit[er] scriptū est accipiētes. reliq[ue] noce p[ro]ni declinabim[us]. Prin
cipio igit disciplinar[um] qualib[et] considerare oportet. et ad finē dirigē. lapis
tes ad sili dorico puerbio redigētes

sonra s[ecundu]m qui obseru[us]
dict[us] et admodum gaudi
ad eum moriet
Marey. t. ir. i. p[ro]p[ter] deuati
za deo[rum] se sonbit
met em multo ab fundo
za sed ea q[ui] poetar[um]
voxy fusa ip[s]a suauis
tunc no[n] tunc ruit. quiet
vixit filio matoset lebdomi
m[od]i p[ro]p[ter] deo[rum] fecundu[m] q[ui]
ut cor[us] bella? p[ro]p[ter] q[ui]
p[ro]p[ter] vulnera. vnde
tunc odio p[ro]p[ter] ca
diffido. discordias
ortu[rum] Iteratu[rum] querelas? lame[rum] tatu[rum] effusas? ad tempora tua abutim[us] adulteria? v
nida? ad humores genere reuabilit[us] mo[r]tale[rum] q[ui] op[er]atu[rum] tales proscriptos
Orator[um] vir[um] longi duxi[rum] p[ro]p[ter] ut tangi definiunt. sicut fabio suari oratores no[n] est metiri omni
tunc sepi ad d[omi]n[u]m operisimia sequit[ur] et ergo de v[er]o quatu[rum] vel q[ui]a scunt offendere infangere. vultus
afflumino frat[er] vi filumus et nubio oratores d[omi]n[u]m effimianas vita cu[m] ad petuū et filium[us] oratores cu[m] ad
nubio florifera ut apes salibus oia libat. Quid nos uidem de p[ro]p[ter]a aurca dicta
Gentilis d[omi]n[u]s p[ro]p[ter] v[er]o[rum] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] semib[us] via[rum] aut s[ecundu]m p[ro]p[ter] l'gorru[us]
Dor[us] p[ro]p[ter] b[us] cap[er]as ad filio dirigit[ur] sicut a fabiis remonstrans qui ad p[er]iun[us] sun ad omnissim opa
sua dirigunt[ur] et autem in missis regulerus illa famula quo em[us] ta paciunt[ur] tunc ex qua fabi

Virgilius georgic ad idem tenet quod scripsit multa est. *Duo hystoriam et quadam optima*
primitus sic ait. *Si scilicet radix quod ruris animi placuit lanae ruricula quae primum color
ruris testa dñm et saponem ramet et odorum quo primus nubata est pecta ruris et pecta ruris q. hystoria
deplaudit pectus primus ergo debus dominatore et in modis et in mensu leonis pedagogi sui us
potuisse ruris ruris quibus ad hanc partem eius fuit infestus.*

Bahilius

*Et quid aliud Hesiodum voluisse putandum est. quom illa scripsit card
mina que vniuersi decantat. Aspera inquit primo et pene innia et sudoris
cotonii et latorum plena est via. que ad fututem dicit. quamobrem nec cas
ius iusus est propter arduitatem illam capessere. nec capessenti facile ad cacu
men euadere. Sed ubi id superaueris. ex ei fastigio videre licet. ut via il
la leuis sit et pulchra. utque expedita et facilis et loge iocundior. quod altera que
ad vitia dicit. quam vniuersam simul arripi posse ipse idem poeta testat.
Nihil quidem videt nihil ob aliud. quod ut nos ad fututem pbitatemque ad
horaret ista dixisse. ne laboribus vici ante finem desisteremus. Sed et si quis
alius similiter fututem laudarit. cuius sermones promptissime recipiemus.
Ego autem e quodam viro qui ad inuestigandas poetarum mentes acutissi
mus habebus audiui. quum dicet totam Homeris poemam laudem esse fortis
tis. omniaque illorum poetarum huc tenderem. nisi quid interdum incidet sit. ve
rum in eo loco vel maxime id patere. quom finxit cephalonum duce nau
fragio electum tam spectabilem fuisse. ut illos quibus et solus et nudus ap
paruit. verecundia aliqua auertit. quia docimur pro vestib[us] virtute illu
dit ornatum. ut primus regina reverita sit eum. deinde reliqua pheacum
multitudo rati putavit. ut relictis epulis quibus comedebatur. unum il
lum cuncti intueretur. nullumque eorum esse. qui eo tempore magis quicunque
ab dyis optaret. quod Ulyssen fieri quangue et nudum et naufragium. Sole
bat ille poetarum interpres hoc in loco clara voce clamare. O homines sit
vobis cura fortis. que et cum naufragio simul enat. et in littore nudum
electum fortunatis pheacibus venerabiliorum ostendit. Et pfecto ita res
est. cetera omnia no magis possidetur sunt quia cuiusque. ut in talari lu
do hic illucque transiuntia. Sola virtus et viuere et mortuo stabilis est et fir
ma possessio. Quia ratio motus mihi videtur Solon cum inquit ad diuini
ties. At nos non permittimus cum virtute diuitias. quoniam virtus firma
est. diuitias vero alias alii possident. Similia his sunt et a Theognide di
cta qui inquit. teum quicunque tandem se senlerit variis hominibus talentum
appetere. alio enim tempore diuitias affluere. alio nihil possidere. Nec
eadem a Prodicolo sophista quodammodo loco suorum librorum de fortute ac vis
eis sapientissime scripta sunt. cui quidem praestabuntur aures. neque enim
spernendus est ille vir. Is vero ita inquit quantum ego memini nam ei vero
ba non teneo. nisi quod sine metro sit ait. Herculem cum sis adolescentes esset
quoniam duas videret. unam voluptatis. alteram fortis. Inter ambigen
dum autem duas accessisse matronas. has vero esse et fortum et maliciam.
Statim quidem igitur et si ille siceret. manifestam fuisse diuersitatem illarum.*

*Olorum atque mensibus legib[us] poterunt ruris sapientia qui in operis floruntur
Theognis ergo poeta meus frequentius meditatio est apud platem. Dilectu[m] grecu[m] vox est dñi
cum talentu datus nos a m[od]i misericordia et d[omi]ni ponde[r]u[m]
prodig[us] p[ro]digia recepta greci sapientia fuit de quo rero p[ro]prio officio cum n[on] gerendem
prodig[us] dicitur. Et quod apud genophontem. I[ps]i p[ro]prio subsecretum quod tempore natura ad deluvium
quod quisque una ruris sit inquisitus datum est egypti et solitudine atque libi sedente dñi secundum
indig[us] dubitasse quod duas ruris mas una voluptatis altera datus vnde agredi nesciis esse*

*Goratius p[ro]prio aplatu
Dicitur bellum scripta
reni magni colla
Dicitur de clamore
reni premis[us] zelus
Cum quod sit pulchrum quod
virgine quod virile quod
no[n] plangat in lug
Gryffus et ad tores
dicit. Et in madem
apud subdit p[ro]p[ter]a
quod virtus et quod sa
pientia possit unde
propositus nobis apud
laz u[er]bi. Et in
dominitu[m] et non multo
en p[ro]p[ter]a apud
Et more quoniam usque
et taliter p[ro]p[ter]a equos
dicitur. Dic soror
et datus parat aspera
muta p[ro]p[ter]a adiu
Et ruris immixtabilis
vulnus et p[ro]p[ter]a*

*Et Ulysses et p[ro]p[ter]a
meditatio sua ut nasci
figuram forent et ad
attig p[ro]p[ter]a quod
debet fuit alono[rum]
mag[is] eratene sit
legatus duodenarius
liber odysse*

*Cum datus talares sum
talares datus qui
sit talis maro
nullus p[ro]p[ter]a officio
Addicetus si placet un
mentarios saltatores
totid[em] ludus talares*

Idem quod prodixit scipio de Hercules Odysseus poetarum priuatus tradidit de sapientia
Clementis valle dicit contra quod est latum sed diuidit et trahit vel contra
propter meritorum suorum quodammodo et non orationem philosophemus corporis munditum de virtutibus
locum minimum virtutibus ut hoc sompnum est. Et vere sapit sapientia honestus est quem et
plutarchus scholastica sapit solus religio. Voluntate et voluntate regentur.

Liber

Potius ego odiorum
ignoramus operas
philosophia sententia
sensus est non probo
et Disputant ut phi-
losophi sed ratiocinio
Voluptatibus hinc
philosophia nihil posse
posse modis frigidius
decentia dicitur quod
quod homines ignoramus
desideri operis barba
et pallio mores et con-
sumpta philosophia
lingue nescio ad artis
genitae et ceteris
fondissimis amicis
debet ratiocinio rati-
mentis

Latho

Quenam illa qui
sem dissidet ipse
aut sem dissidet
in aliud habet in
rectore rectum aliud
in ore quoq; alter
loquitur alter venit
Lampides tragop. Propri explaclarorum virorum que a poetis historicisque referuntur ipsos non ne-
cta opus gestis apud
cynipsidem in phoeniss. A igitur que de virtute scripta sunt. ita ut dictum est accipie da-
centio. Quom autem preclaras facta maiorum. aut memorie sua-
cessione. aut poetarum vel historiorum libris usque ad nostram etatem co-
seruata sunt. nechui quidem generis utilitatem negligemus. ut ecce Per-
icles atheniensis. quom cum quidam ex fori hominibus probris laces-
ceret. nihil est irritatus. neque animo commotus. sed per viuus diem per-
nauit lingua ante nihil ad se pertinet. contemneret. Uespere autem iam facto et tenebris exor-
bitus quom ingeratur ille vir eo tempore abire vellit. Pericles famulo cum
lumine accito plectus est ipm. ut sibi quia longa esset ad pham exercitatio.
Itē quom quādā irat Euclides megarensi necē minaret. idque se factus irra-
mēto firmaret. Euclides contra iurauit. se plecto illū placatur. effectum
fuit omni libri ad hanc actionem

quod rodere. Quia quae operae precepistis hoc et quae opere est silegitur quod opere est
precepit domini Diuimus fuit. Iunius natus satyrus ostium de Scena uno dicit q[ui] 32
poneat anatomicum instrumentum populi sacerdotum. Socratis fuit filius sophronius magister
magister pharmaceutae obsecratus autem moribus p[ro]phe[ti]a et fons p[er]ydo se p[ro]ficiens

ut habeat

coerctus

fusus a

quodam

rebus pro

irasci.

ad hunc te

et illigatole

et rati

et in finis

asimilatio

petrifiet

ut illi dic

disposse m

ab aliis

proponit

et postea

etiam

Milo ac coronatq; sunt atque haec robustissima qui a loco iquo spectaret mille vi poterat
dimonstrare. Marisa vel marisq; sunt tubicini phrygia qui ad tu abe ad pectora re
tasse dicitur. Olympus hoc deo e proprio uos inuenit clarissimus. Liber deinde etiam
reclarus quis est ad tam properat et dies partem illi plurimam impetrat in qua ipse

Liber
Thymosthenus tybianus
Coronatus sed quo
fabiq; habet scindere fit
scindit propt; quod
tymothes dorum
arte tybiae sed feru
impluens ab q; lib; ss;
alioq; intrusus fons
epigres me radeb
quid si endo pedicent
phey gradu massif
phey dicitur phey
phey tonus ut optif
tissidoreg fissa ut
punguas exhortans
exhortans furores infla
busq; vitam mercemur eternam.

Matref
Ed quoniam in coronari atq; pugilum exempla incidim⁹. pro se ea distracta
pugil dicitur qui pugnatur
Sed tunc sic
Voluptuosaq; sum rodu
plorundina putes
ad voluptuosa certamen
voluntuosaq; sum
voluptuosa
Sed tunc pugnatur
littera appellata
meli in quo agni arant
et celeri arteti
Quoniam dicitur tuq;
signi datusq; hyst
ad punguas q; uerba
rimoris et buccinatio
proclamafe buccina
In pugnaq; pugnatur
animi dorumq; ore
proximis dorum
pro. q; q; orosq; q;
una q; annos oratores
Uerbaq; plena
apud gullus hanc
volumus quando quidam Sotata est macta Thracia facit iustitiam ante oculos ut domini
Gordianopolis volumus respuit q; quo ad impetuosa et defensiva. Meatus g; signus de
pede apud homines Pittata mitilemena longis scopulis q; q; hoc est sententia pug
Ostendit est bonum est te Dignitas carpit q; passim est cum Dignitas v; be

Datus Basilius anno 1510 in mense Octobri ad 10 apote. In libro de corporis et animae conseruacione magis
venit atque pro nobis non diff. alterum non belius communem est. Et huius sententia est non non
ponere faciem sed bonam artem quodammodo voluptate preclarum est. **O**mnis impetu
impinguenter tunc fessus ova glandulamenta que omelio voluptate animam trahunt restringere et
plumbum duximus secundum. **Liber Basilius** ita saturatatem et sobrietatem bibi vita obli-
pnacalibz cito et plenam congeri. **Q**uoniam modo cibis et ornamenti erga cor-
pus nos gerere debeamus. **L**ege dicitur. **W**orx ad abutur de palliis nunc
hunc nos generi alibus quibusdam tunc resuam. **A**lbus ageret ut sit non
minor pars.

Tid igitur faciendum est dicet quispiam: quid aliud quod curam ani-
mam habendum. ceteris omnibus pro nihilo habitis. Non ergo cor-
poris seruandum nisi quantum summa coget necessitas. si anima bonis ar-
tibus imbuenda. et ex corporum vinculis ac passionum societate per phi-
losophiam et meditacionem. Illud praeterea efficiendum est. ut corpus laborum
patientissimum sit. ventri autem non ad voluptatem. sed ad sustentationem
ponendum. Nam qui semper cenas atque coquos mente agitant. epu-
larumque gratia terras mariaque perscrutatur. miserabiliter admodum ser-
uitute premuntur. et grauissimo domino tributa pendunt. nihil leuius pa-
tietes quam uero qui apud inferos poenas dant. virga ignem diuidentes. et
cribro aquam ferentes. et perfostrum vas implere anhelantes. nullum sine
laborum habentes. Tonderi autem aut amiciri ultra quam necessitas sit
aut misericordia est secundum Diogenem. aut inturiorum. Itaque occupatum
esse in corporis ornatu. non minus turpe dicendum arbitror. quam aut
pelicem esse aut adulterum. Quidem referit homini gnauiu restitue am-
ciatur. an vili aliqua veste. dummodo corpus ab intemperie tutetur. Qd
et in ceteris obseruandum est ne quid superuacio moliamur. nec plus cor-
poris tribuamus quam anima comodum sit. Nec enim minus turpe est viro
qui vere hoc cognomine dignus existat. nimiam curam corporis habere
quem ad aliam quamvis passionem effeminatum esse. Omne porro studi-
um ponere ut corpori quam optime sit. hominis est seipsum ignoratis.
nec intelliget sapiens illud quod non id quod cernitur est homo. sed opus
est maior sapientia. ut quisque nostrum quid tam ipse sit possit agnosce.

De mentis expiatione per contemptum earum quas sensus nos
bis porrigit voluntatum.

Erum enim uero id assequi non expiata prius mete. impossibilius
est. quam lippis oculis solem perspicere. Expiatio autem anime
sit et breuiter simul et abunde vobis dicam per contemptum earum.
quas nobis sensus porrigit voluntatum. Non igitur oculi pascendi sunt
absurdis spectaculorum miraculis. non aspectu corporum voluptatis sti-
mulis relinquuntur. non per aures sonus insindendus. qui animam
corrumperem possit. Nam et nequicia et ignavia ex huiusmodi musica gi-

Datus sun Datus tunc regni cassiodoro apostoli est opus eiusdem largitor et scriptor. efe-
toz et hoc libro puto. Se musica quo non scilicet fuit uocis i pudore at modestia in
sua dicit similes sibi et regnum ageretur ubi uero varius sompliciter et battata est animi per gra-
uitatis atque virtutis modum et genus. et surpidus plausus minus minus atque perinde perire
Datus regni 6. Deo caritatis. Hoc multo mortalibus dedit ventus et si non in docti
multo qd vita spiriti percepientibus transire quibus profecto tanto natura corpus
voluptati anima ordini fuit et ego vita mortis supra estimo quid de uero p-

formebatur non se
porch 20

plantus d mezo

non pluris refert quod

si aquam in tubum

gros

arreco sed quod ad

opus vel etrusc de te

mea luxuriosa Hellin

refert et imponeas

Vocab istantur et

si heracagyno pmo sm

Vel dicit quid refert

intra natura fini

viventi uigore et

an? mille arct

Epih Typodice

vgl. 18 libet p

ta Epib gen la

Datur ornatus

opus amozed d

mamintq et pco offi

passeo oribus et ob

ttare oculos uigili

et oculos pictura p

rami

Inquit est passus

et immodestus in

uero

Dicitur in libro primo de Musica quod Pythagoras si quidem etiam singulis rationibus harmonia amissa multat et singulare operis proportionem modulatio non solitus est ut dicitur legitur qui a spiritu in modo sicutum

Liber Basilius

qui soleret sed ea musica recipienda est quia visus David poeta sacrorum carminum regem ut ferunt ab insania liberauit. Pythagoras etiam quum iuuenibus quibusdam vino certis saltus per ciuitatem lascivientibus obuiaret. dixisse dicitur ei qui modos tibia faciebat. ut mutant armonia doricum personaret. quod ubi factum est. bacchantes illos adeo resipuisse ferunt ut certa abiicerent. et rubore vultus verecundiam confessi domum abirent. Tantum interest corrupta an salubri musica impleare. Quamobrem ab hac quidem musica que nunc in visu est. non secus ab horrendum vobis censeo. quam a quauis feditate. Jam vero eos vapores. qui odoratum delectent. aeri miscere. aut vnguentes perungit. etiam sonus rotundus. Interdicere vobis erubesco. Quid dicendum de his voluptatibus que gaudiu[m] aut tactu sunt: an dubitandum. quin ille quoque eiusmodi sint. ut nisi quis caueat. ventri ac somno seruire nos veluti pecora cōpellant.

Despicendum esse corpus. nec multum cui re ei impendendum.

Eniq[ue] vt summatum dicam. vniuersum corp[us] despiciendum est. nisi in luto voluptatum velinus summi. aut certe tantum indulgendum ut philosophie ut inquit Plato ministerium prestare possit. Eadem ferme Platoni et paulus monet dum ait. non oportere nos prouidentiam alie[re] corporis habere ad voluptates. Nam uero qui corpus optime curant. animam vero que eius seruatio vti debet. negligunt. nihil ab his differunt. qui ut organa quam optima habeant summo studio conquirunt. artem vero cuius gratia illa organa sunt comparata. despiciunt. Prosternitur igitur seruandum est. Nam castigare corpus. et compescere eius impetus ut immanem quandam beluam oportet. et eiusdem aduersus animam temerarios motus rationis habena cohibere atque sedare. non autem frena voluptatum remittere. et anime curam abiucere. et instar aurige violentia equorum tracti deferri. sed Pythagore meminiſ se. qui quoniam intelligeret quendam ex familiarib[us] suis cibi exercitationi dicens. Igitur qui prebus ut pinguis fieret curare hic inquit non cessat molestiorem sibi carcerem instruere. Qd gen[us] molestie quom suspicaretur Plato corpori suu[m]. impēdere. academiam insalubrem attice locum feruit ex industria de legi. ut plus quam bona habitudo corporis (ceu virtus nimia luxurie) ob eam plato ut refat latine amputaret. Ipse quoque iam audiui ex medicis. summam corporis validitatem periculosam esse. Quom igitur hec nimia indulgentia et ipsi corpori inutilis sit. et ait impedimentum afferat. in ea restudiu[m] ponere manifestissima est insaniam.

ad hanc studiu[m] non modo derogant quousque tibi carceris diffitare perget. sed dolentes qui in modis derogant quousque tibi carceris diffitare perget. Academia longe fuit non procul ab ateneis memorosissimi et opifeximis. Quo plato philosophia et hinc dicitur sic academici philosophi. Ab egyptio sophista prothomus signifat protomus et ergo egypti pharo tempore optatus quem (ut scribit theodorus libro 2o) artificerum hisse tradidit et vocat se formans vertice solidus ut nunc ait quando q[uod] arborum ignis aut quid alii videtur. Virgilius de gen[us] 4o quarti georgicis sit scribit. Verum ubi receptu[m] manus viribus q[uod] temebit. P[ro]p[ter]a variis eludent spectaculis ora fecerunt. sicut enim subito sub horrida atra q[uod] tygas (Quarensq[ue] p[ro] draro et fulva et rufa leccina aut ante plad me somitu[m] sicut atq[ue] viribus dicitur aut d' aqua te[mp]ris delapsus atq[ue] bitus.

Expon coloma a claudio cesare deducta in ipso amicorum membris ad amicorum
ib[us] existimabat custodiri vero a pugili Diogenes
In Lydia dicitur esse flumis auribus progentes arcanae Coling mons Lydus tunc non
processimus cum Pactolus que aurato fluore datus alius chrysophryam vocatur

Liber Bahiliij

De cōtemptu corporis. quē p[ro]sequit p[re]ceptū diuitiar[um].
U[er]o si corpus cōtemnere affuerat estem[us]. parū cetera huius vite p[ro]p[ri]e[rum] q[ua]litatibus
admiraremur. quid opus esset diuinijs. si vel voluptates corporis aspergimur.
naremur. equidem nō video nisi forte quem iuuaret (vt in fabulis de dra-
matis figura minima conib[us] fertur) recōditos thesauros vigilādo custodire. Qui autē ad h[oc] cōtemnēda ingenuus eruditus est. plurimū ab emni facinore et r[ati]o[n]e et ope-
r[ati]o[n]e abhorret. et quicq[uo]d ultra sufficiēciam foret. sive id lydia gleba esset. sive testacea milio-
na r[ati]o[n]e auriferaz op[er]is. tanto magis despiceret. quāto min[us] indigeret.
Sufficiētia autem nō ipsa libidie voluptatum. sed nature necessitate dis-
finēda est. nam qui excedit necessitatis termios. silens sunt ipsi qui p[re]cipi-
tes deferunt nihil stabile inuenient[ur]. vbi possint cōsistere. nullum termi-
num p[re]cipitatiōis habētes. sed quāto plura amplectunt[ur] tātidem aut eti-
am pluris indigēt ad voluptates implēdas diuitiarum em[pt]i. ut ait So-
lon nullus est terminus. Ulerum ad eam rem Theognis m[ag]no utendum
est. q[ui] ita inquit. Neq[ue]z diuitias cupio. neq[ue]z voto p[ro]cor. sed mihi cōtingat ex
paruo vitam agē omni carem molesta. Porro nō sine beniuolētia q[ui] a m[al]o suppedita
dam mihi in mētēm venit dictum Diogenis humana oia simul cōtem-
nētis. qui magno rege ditionem se p[re]dicabat. q[ui] videlicet paucorū indigeret.
At nobis nisi Pythiē M[is]tū adūnt talenta. et infinita soli iuagera. et na-
merosa armentoz examina. nihil sat erit. Oportet autē vt ego quidem
arbitror) nec absentes diuitias optare. nec p[ro]ntib[us] glari. nisi quātū scias
uti Sapiēter em[pt]i Socrates. q[ui] quī vidēt hoīez diuitijs affluēt. eaq[ue] de
ca fastidio q[uo]dā gloriabūdū vadē. nō p[ro]s inquit te admirabor q[ui] notū mihi
suerit q[ui] pacto scias uti fortunis tuis. An hoc Phidias Polycletus q[ui] si
auro aut ebore gloriati eēt. ex q[ui] al[er]t ilicentib[us] Iouē. al[er]t iunonē cōfinit[ur]
argius. ridiculi haberent. aliena bō sibi gl[ori]e fore putātes. p[ro]priā h[ab]ere
q[ui] illud aut p[re]ciōsi factū est. silētio p[re]tereutes Nos at hūana stutē nō sa-
tis decoris ipsa p[er] se h[ab]ere arbitrātes. minori reprehēsōe dīgs eēt putabim[us].

Adulationē ostētationēq[ue] fugiendā esse

Diuitias qdē p[re]tēnem[us] et voluptates despiciem[us]. verū blādicias
et adulatio[n]es sectabūm[us]. et archilochē vulpis calliditate multis
p[ro]p[ri]tateq[ue] gaudebim[us]. At nihil ē qdē eque fugē debeat sapiēs. qm ad ostē
tationē viuē. et populares auras seq[ue]nt. Oportet at verā rōem v[er]gadeo du-
cem viuēdi habere. vt etiam si omnes homies reclamēt. nihil mutetur
eorum que recte iūtituerat. etiam si inslamiam vel pericula subire pro re-
cte factis necesse sit. Nā qui aliter iūtit[ur] est. is nihil differre videt ab
Egyptio sophista. qui et arbor siebat et aqua et fera et quicq[uo]d liberet. Si
orū quātū omni s[er]uitū in pulpo h[ab]ent equidē in p[ro]pt[er]e bellū ad malla op[er]e
p[ro]p[ri]tate p[ro]p[ri]tate. Dūnt rōem q[ui]o et g[ra]mītā illud s[er]uitū. **H**ypatius esse responsum
nā ut gorgias (et arbitror). q[ui]māt[ur] an p[ro]p[ri]tate et felicem et p[ro]p[ri]tatem me[us] q[ui]t
quādā h[ab]eat s[er]uitū et discipline p[ro]nde et in h[ab]ere no[n] mīra fortū. Com[us] p[ro]p[ri]tate
h[ab]endo p[er]hydros et p[er]leleis faciūt clārissimū statuacij. Nicēs p[ro]dīt q[ui] l[et]at h[ab]-
tant l[et]at p[ro]p[ri]tate tristis Archilochē culp[us] Dīt[us] q[ui] fabula ab archilochō grecō
p[ro]p[ri]tate inducit. populares autē dīt[us] favores et afflatis populi p[ro]p[ri]tate h[ab]ent quoq[uo]d
minū dāndant populares autē. Oiquid h[ab]et loco est nūa dīt[us]

promerit sibi ad agendum. polyppus mentem habet. hoc est pro loco atque oculis aliorum
mores tibi sunt. Quidque pectoribus moris tot sunt quod in orbis figura. Et in sapientia domini
in eis moribus aptos sunt. Minutatum adverbium significat per minutam partem. sed dicitur
coruscum minutum genere.

siodub interpretatio: genitivo

eromens: parvula quidem ipse quoque modo laudabit iusticiam. si id placere audiētibus ins-
tentibus super adven- telliget. modo eam vituperabit. si ijs apud quos loquitur iniurias esse gra-
tias cognoscet. et (quod proprium assentatorum est) ut Polyppus ad speciem subiecti soli colore mutat. ita et ipse ad voluntatem audientium sen-
tingit. Catullus et Horatius. Cato et Quintus. et adde paternus
arvo sapientia. Minutatum et undequaque cogendum esse. quod ad eternam vitam
consequendam conducere videatur.

molam ita interpretatur

et addit. paternus

arvo sapientia.

insellum fiet et hoc

cangivis infelix pell-

tus egredit

Catullus et Horatius.

longiora fabula

et ut poete statu-

naturam minutam

et Horatius. Conga-

mentum invenit scientiam

Imperio dicitur dicitur.

versus longeug-

uero et ramosa mi-

nit viuens retinac-

trum ref-

rathusalem respicit

ille annos in na-

gogio ut sacra

enescit. Daret hys-

ua ref-

nsenit. Sibet dicitur

quod sonores no-

potes ref

et capidem monere pro re

Salit dicitur pro eo quoque

et omni conciliu voti et nulli

boreo recusare

impedit de se de-

re pugnare esse torp-

et diffida l' pugna-

On igitur quia ardua sunt hec et laboriosa. idcirco torpescant

sed memores illius sententiae. oportere videlicet unumquemque vi-

tae probatissimam eligere. expectare autem et consuetudo faciat illam

iocundam atque dulcem videri. ea sequi aggrediamur. Turpe enim est.

quoniam tempus per secundiam abierit. tunc demum illud revocare. quoniam

præter dolorem nihil sit amplius vocanti redditum.

Sacerdia teste festo dicitur ignavia vel prælia

Vulgatus promerit sibi singula collecta

et iuncta. Quod si in

litteris singulis videtur opere. Quod si in

Duo sunt genera morborum p̄nm est coru que parva & altitudo angustior et sp̄d
profundatur ad medios scindit est coru q̄ genito re morbo p̄natur et ad se me-
dios vocant tecta coru que melancholia insanabilis laborat et p̄ amictia venientib-
us medicis ad recuperant

35

Basiliū

Conclusio.

So igitur que optima esse rebar. partim nūc vos admonui. par-
tim omni vītē tempore admoneto. Vos autem quom tria sunt
morborum genera) ytinam ne vos ei similes p̄stetis. quod insanabile
est. neu ita mente egrotatis. ut pleriq̄ solent corpore egrotare. Nam iū
qui parua valitudine angutur. ipsi proficisciunt ad medicos. Qui vero
grauiori morbo premuntur. ad se curantes accersunt. At iū qui in atram
bilem insanabiliter transueti sunt. ne venientes quidem medicos reci-
punt. Quod vos non patiamini. nūc recta consilia aspernantes;

ata Basiliū grecō
verabulo dicit.
melancholia ha

C Magnus Basilius de poetarum orato-
rum historicorūq; ac philosophorum legen-
dis libris (quo facilius intelligatur) rubri-
cis titulisq; interstiucess. feliciter finit

C Sequitur Ariochus Platonis de con-
temnenda morte.

Infracto ut possis animo contemnere mortem
No nomen cuius vulgus inane tremit:
Diuini Socratis verba hec lege quis morientem
Ariochum monuit: illico cucus eris.